

Dotsent Aino Paves 85

Aino Paves (Põdra) on sündinud 9. augustil 1931 Rakveres, lõpetanud Rakvere Keskkooli 1949ndal ja Tartu Ülikooli arstiteaduskonna raviosakonna 1956. aastal.

Lasteartstiks saamist on juubilar põhjendanud järgmiselt: „Ilmselt ulatuvad juured juba lapsepõlve – meil oli väga meeldiv arst, tore arstitädi ja ülikooli ajal oli kindlasti mõjutaja dotsent Leida Keres – vabariigi lasteartstide õpetaja ja iidol, hiljem minu teadustöö juhendaja, ülemus ja kolleeg“. Juubilar hakkas Tartu Lastehaiglas käima ülikooli 5. kursusel ja püüdis samal ajal osa võtta ka 6. kursuse õppetööst. Seega õpiti nn vabal ajal ja tehti ka kliinilist tööd.

Aino Pavese juhendajaks kliinikus oli legendaarne dr Elmar Kohandi, kellelt on ilmselt pärit Aino süstemaatiline ja põhjalik haige uurimise oskus. Alustatud teadustöö juhendajaks oli dotsent Leida Keres. Pärast lõpetamist ei tahtnud määramiskomisjon Ainot Tartusse lubada, kuid peaarst dr Haldja Kääri toel asus Aino siiski 1. augustil 1956 tööle Tartu lastepoliikliinikus jaoskonnaarstina. Töö oli sel ajal arukalt organiseeritud: pool aastat tuli töötada polikliinikus ja pool aastat statsionaaris, mis oli kindlasti heaks treeninguvõimaluseks, eeskätt noortele arstidele.

1964. aastal kutsus dotsent Leida Keres Aino Pavese pediaatria-

kateedrisse assistendiks. Juba järgmisel aastal astus Aino aspirantuuri (1964–1967). Teadustöö teemal „Vedeliku ja valgu transkapillaarse tasakaalu muutused ägeda pneumooniaga varaealistel lastel“ valmis lõplikult 1972. aastal (väitekirja kaitsmine toimus 13. oktoobril 1972).

Jätkus õppe- ja teadustöö. 1969. aastal lisandus kursusejuhendamine, mis tol ajal oli akadeemilise kasvatus üks vormidest ning kindlasti muutis üliõpilaste-õppejõu suhte sõbralikumaks ja lähedasemaks.

1972. aastal, pärast dotsent Maido Lutsu siirdumist Tallinna,

tegi Leida Keres Aino Pavesele ettepaneku hakata tegelema kardioreumatoloogiaga. Järgnesid täiendused Moskvas ja nii sai temast tunnustatud lastekardioreumatoloog. Ta kuulus aastatel 1987–1990 üleilmdulisse probleemkomisjoni. Tema initsiatiivil algas ka koostöö Soome reumatoloogidega.

Augustis 1981 sai Aino Pavest dotsent. 1. septembrist 1981 kuni augustini 1983 oli ta kateedrijuhataja kohusetäitja, 1985–1991 pediaatriakateedri juhataja ja 1983–1989 arstiteaduskonna nõukogu teadussekretär. Ta on kuulunud Eesti Lasteartstide Seltsi ja Eesti Kardioloogide Seltsi juhatusse ning olnud 1983–1991 üliõpilaste teadusühingu pediaatriaringi juhendaja. Aino Paves on olnud doktoritööde juhendaja (Heli Grünberg ja Mae Randala-Pindma), mitme õpiku ja 7 õppevahendi autor või kaasaautor.

Kolleegid ja sõbrad hindavad Ainot kõrgelt tema otsekohesuse, aususe, sõbralikkuse ja ustavuse tõttu.

Soovime juubilarile jätkuvat huvi meie tegevuse vastu ja teame, et iga tema kiidusõna ongi kiitus.

Kolleegide nimel
Tiina Talvik, Heli Grünberg,
Tiina Vinni

Artiklis on kasutatud märkmeid, mis on juubilar meie käsutusse andnud.